

haabet paa en eller anden offentlig Udmærkelse.
Men Ingen havde mindedes Dagen.

*

*

*

Per havde lejet sig et Værelse hos en gammel Enkefrue i en Villa, der laa ved en af de smaa Sideveje bag Frederiksberg Have. Han havde valgt denne Yderende af Byen ikke alene for at bo i Nærheden af Landbohøjskolen, hvor han skulde høre Forelæsninger, men ogsaa for at være saa langt som muligt fra Bredgade-Kvartret og de andre Steder, som gemte Fortidens trykkende Minder. Hans Værelse var et lille, tarvelig udstyret Loftskammer, og som sædvanlig gjorde han ikke selv noget for at skabe Hygge omkring sig. Han tænkte blot paa hurtigst muligt at gøre sig færdig til sin Eksamen, saa han igen kunde komme bort fra Byen.

I god Tro til Oberstens Tilsagn og overbevist om, at hans Pengesager nu nok vilde blive ordnede, lod han sine Bøger, Tegninger og øvrige Ejendele hente hjem fra Hotellet, hvor de havde været opbevarede under han Fraværelse. Til sin Sorg maatte han dog atter gemme baade Bøger og Tegninger hen igen; han kunde foreløbig ikke beskæftige sig med andet end at forberede sig til Undervisningen paa Landboscolen, som begyndte den første September. Kun i stjaalne